

Pavlus'tan GALATYALILAR'A MEKTUP

1Bölüm

¹⁻² İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve O'nu ölümden diriltten Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan ben Pavlus'tan ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatya'daki kiliselere* selam! ³ Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. ⁴ Mesih, Babamız Tanrı'nın isteğine uyarak bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti.

⁵ Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Tek Müjde

⁶ Sizi Mesih'in lütfuyla çağıranı bırakıp değişik bir müjdeye böylesine çarçabuk dönmenize şaşıyorum. ⁷ Gerçekte başka bir müjde yoktur. Ancak aklınızı karıştırıp Mesih'in Müjdesi'ni çarpıtmak isteyenler vardır. ⁸ İster biz, ister gökten bir melek size bildirdiğimize ters düşen bir müjde bildirirse, lanet olsun ona! ⁹ Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum: Bir kimse size kabul ettiğinize ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun! ¹⁰ Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrı'nın onayını mı arıyorum? Yoksa insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım.

Mesih'in Elçisi Pavlus

¹¹ Kardeşlerim, yaydığım Müjde'nin insandan kaynaklanmadığını bilmenizi istiyorum. ¹² Çünkü ben onu insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa Mesih vahiy yoluyla açıkladı. ¹³ Yahudi dinine bağlı olduğum zaman nasıl bir yaşam sürdürdüğümü duydunuz. Tanrı'nın kilisesine* alabildiğine zulmediyor, onu kırıp geçiriyordum. ¹⁴ Yahudi dininde yaşıtım olan soydaşlarımın birçoğundan daha ilerideydim, atalarımın geleneklerini savunmakta çok daha gayretliydim.

¹⁵⁻¹⁶ Ama beni daha annemin rahmindeyken seçip lütfuyla çağıran Tanrı, uluslara müjdelemem için Oğlu'nu bana göstermeye razı olunca hemen insanlara*fx* danışmadım; ¹⁷ Yeruşalim'e*, benden önce elçi olanların yanına da gitmedim; Arabistan'a gittim, sonra yine Şam'a döndüm.

¹⁸ Bundan üç yıl sonra Kefas'la* tanışmak üzere Yeruşalim'e gittim, on beş gün onun yanında kaldım. ¹⁹ Öbür elçilerden hiçbirini görmedim, yalnız Rab İsa'nın kardeşi Yakup'u gördüm. ²⁰ Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrı'nın önünde belirtiyorum. ²¹ Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim. ²² Yahudiye'nin Mesih'e ait kiliseleri beni şahsen tanımıyorlardı. ²³ Yalnız, <<Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceleri yıkmaya çalıştığı iman şimdiki yayıyor>> dendiğini duymuşlardı. ²⁴ Böylece benden ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

2Bölüm

Öbür Elçiler Pavlus'u Kabul Ediyor

¹ On dört yıl aradan sonra Titus'u da yanıma alıp Barnaba'yla birlikte yine Yeruşalim'e gittim. ² Vahiy uyarınca gittim. Boş yere koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye, öteki uluslar* arasında yaydığım Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere sundum. ³ Benimle birlikte olan Titus bile Grek* olmasına karşın sünnet edilmeye zorlanmadı. ⁴ Ne var ki, İsa Mesih'te sahip olduğumuz özgürlüğü el altından öğrenmek ve böylece bizi köleleştirmek için gizlice aramıza sızan sahte kardeşler

vardı. ⁵ Müjde gerçeği sürekli sizinle kalsın diye bir an bile onlara boyun eğip teslim olmadık.

⁶ Ama ileri gelenler -ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz- evet, bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar. ⁷ Tam tersine, Müjde'yi sünnetlilere* bildirme işi nasıl Petrus'a verildiyse, sünnetsizlere* bildirme işinin de bana verildiğini gördüler. ⁸ Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'ta etkin olan Tanrı, öteki uluslara elçilik etmem için bende de etkin oldu. ⁹ Topluluğun direkleri sayılan Yakup, Kefas* ve Yuhanna bana bağışlanan lütfu sezince paydaşlığımızın işareti olarak bana ve Barnaba'ya sağ ellerini uzattılar. Öteki uluslara bizlerin, Yahudiler'e kendilerinin gitmesini uygun gördüler. ¹⁰ Ancak yoksulları anımsamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmaya gayret ediyordum.

Pavlus Antakya'da Kefas'ı Azarlıyor

¹¹ Ne var ki, Kefas* Antakya'ya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça karşı geldim. ¹² Çünkü Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas öteki uluslardan* olanlarla birlikte yemek yedi. Ama o adamlar gelince sünnet yanlılarından korkarak sünnetsizlerden* uzaklaştı, onlarla yemek yemez oldu.

¹³ Öbür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Sonunda Barnaba bile onların ikiyüzlülüğüne kapıldı. ¹⁴ Müjde gerçeğine uygun davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Kefas'a şöyle dedim: <<Yahudi olduğun halde Yahudi gibi değil, öteki uluslardan biri gibi yaşıyorsun, nasıl olur da ulusları Yahudi gibi yaşamaya zorlarsın? ¹⁵ Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan <günahlılar> değiliz. ¹⁶ Yine de insanın Kutsal Yasa'nın* gereklerini yaparak değil, İsa Mesih'e iman ederek aklandığını biliyoruz. Bunun için biz de Yasa'nın gereklerini yaparak değil, Mesih'e iman ederek aklanalım diye Mesih İsa'ya iman ettik. Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yaparak aklanmaz. ¹⁷ Mesih'te aklanmak isterken kendimiz günahlı çıkarsak, Mesih günahın yordakçısı mı olur? Kesinlikle hayır! ¹⁸ Yıkığımı yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum. ¹⁹ Çünkü ben Tanrı için yaşamak üzere Yasa aracılığıyla Yasa karşısında öldüm. ²⁰ Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'na imanla sürdürüyorum. ²¹ Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma Yasa aracılığıyla sağlanabilseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş olurdu.>>

3Bölüm

Kutsal Yasa ve İman

¹ Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih çarmıha gerilmiş olarak gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi? ² Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u, Yasa'nın gereklerini yaparak mı, yoksa duyduklarınıza iman ederek mi aldınız? ³ Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra şimdi insan çabasıyla mı bitirmeye çalışıyorsunuz? ⁴ Boş yere mi bu kadar acı çektiniz? Gerçekten boşuna mıydı? ⁵ Size Kutsal Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yaratan Tanrı, bunu Yasa'nın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa duyduklarınıza iman ettiğiniz için mi yapıyor?

⁶ Örneğin, <<İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı*fx*.>>

⁷ Öyleyse şunu bilin ki, İbrahim'in gerçek oğulları iman edenlerdir. ⁸ Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları* imanlarına göre aklayacağını önceden görerek İbrahim'e, <<Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak>> müjdesini önceden verdi. ⁹ Böylece iman edenler, iman etmiş olan İbrahim'le birlikte kutsanırlar.

¹⁰ Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: <<Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen

herkes lanetlidir.>> ¹¹ Tanrı katında hiç kimsenin Yasa'yla aklanmadığı açıktır. Çünkü <<İmanla aklanan yaşayacaktır*fx*.>> ¹² Yasa imana dayalı değildir. Tersine, <<Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır.>> ¹³⁻¹⁴ İbrahim'e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, <<Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir>> diye yazılmıştır.

Kutsal Yasa ve Tanrı'nın Vaadi

¹⁵ Kardeşler, insan yaşamından bir örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılmış bile olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz saymaz, ona bir şey eklemeyiz.

¹⁶ Vaatler İbrahim'e ve soyundan olana verildi. Tanrı birçok kişiden söz ediyormuş gibi, <<Ve soyundan olanlara>> demiyor; <<Soyundan olana>> demekle tek bir kişiden, yani Mesih'ten söz ediyor. ¹⁷ Şunu demek istiyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı'nın önceden onayladığı antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırmaz. ¹⁸ Çünkü miras Yasa'ya bağlıysa, artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı mirası İbrahim'e vaatle bağışlamıştır.

¹⁹ Öyleyse Yasa'nın amacı neydi? Yasa suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Vaadi alan ve İbrahim'in soyundan olan Kişi*fx* gelene dek yürürlükte kalacaktı. Melekler yoluyla, bir aracı eliyle düzenlendi. ²⁰ Aracı tek bir tarafa ait değildir; Tanrı ise birdir.

Kutsal Yasa'nın Amacı

²¹ Öyleyse Kutsal Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasayla aklanırdı. ²² Oysa İsa Mesih'e olan imana*fx* dayanan vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor.

²³ Bu iman gelmeden önce Yasa altında hapsedilmiştik, gelecek iman açıklanıncaya dek Yasa'nın tutuklusuyduk. ²⁴ Yani imanla aklanalım diye Mesih'in gelişine dek Yasa öğretmenimiz oldu. ²⁵ Ama iman gelmiş olduğundan, artık Yasa'nın denetiminde değiliz. ²⁶ Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarısınız. ²⁷ Vaftizde* Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi. ²⁸ Artık ne Yahudi ne Grek*, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrımı var. Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. ²⁹ Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçısınız.

4Bölüm

¹ Şunu demek istiyorum: Mirasçı her şeyin sahibiyse de, çocuk olduğu sürece köleden farksızdır. ² Babasının belirlediği zamana dek vasilerin, vekillerin gözetimi altındadır. ³ Bunun gibi, biz de ruhsal yönden çocukken, dünyanın temel ilkelerine bağlı yaşayan kölelerdik. ⁴⁻⁵ Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım. ⁶ Oğullar olduğunuz için Tanrı öz Oğlu'nun <<Abba*fx*! Baba!>> diye seslenen Ruh'u'nu yüreklerinize*fx* gönderdi. ⁷ Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Oğullar olduğunuz için de Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı.

Pavlus'un Galatyalılar için Kaygıları

⁸ Ne var ki, eskiden Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, gerçek olmayan tanrılara kölelik ettiniz. ⁹ Şimdiyse Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanıdınız. Öyleyse nasıl oluyor da bu değersiz, etkisiz ilkelere dönüyorsunuz? Yeniden onların kölesi mi olmak istiyorsunuz? ¹⁰ Özel günler, aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz!

¹¹ Sizin için korkuyorum. Yoksa uğrunuza boş yere mi emek verdim?

¹² Kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz. ¹³ Bildiğiniz gibi, Müjde'yi size ilk kez bedensel hastalığım nedeniyle bildirmiştim. ¹⁴ Bedensel durumum sizin için çetin bir deneme olduğu halde beni ne hor gördünüz ne de reddettiniz. Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih İsa'yı kabul eder gibi kabul ettiniz beni. ¹⁵ Şimdi o sevincinize ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, elinizden gelse gözlerinizi oyar bana verirdiniz. ¹⁶ Peki, size gerçeği söylediğim için düşmanınız mı oldum?

¹⁷ Başkaları sizi kazanmaya gayret ediyor, ama niyetleri iyi değil. Kendileri için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar. ¹⁸ Niyet iyiye, yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir. ¹⁹ Çocuklarım! Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum. ²⁰ Şimdi yanınızda bulunmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi isterdim. Bu halinize şaşıyorum!

Sara'yla Hacer Örneği

²¹ Kutsal Yasa altında yaşamak isteyen sizler, söyleyin bana, Yasa'nın ne dediğini bilmiyor musunuz? ²² İbrahim'in biri köle, biri de özgür kadından iki oğlu olduğu yazılıdır. ²³ Köle kadından olan olağan yoldan, özgür kadından olansa vaat sonucu doğdu. ²⁴ Burada bir benzetme vardır. Bu kadınlar iki antlaşmayı simgelemektedir. Biri Sina Dağı'ndandır, köle olacak çocuklar doğurur. Bu Hacer'dir. ²⁵ Hacer, Arabistan'daki Sina Dağı'nı simgeler. Şimdiki Yeruşalim'in karşılığıdır. Çünkü çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir. ²⁶ Oysa göksel Yeruşalim özgürdür, annemiz odur. ²⁷ Nitekim şöyle yazılmıştır:

<<Sevin, çocuk doğurmayan ey kısır kadın!
Doğum ağrısı nedir bilmeyen sen,
Yükselt sesini, haykır!
Çünkü terk edilmiş kadının,
Kocasından daha çok çocuğu var.>>

²⁸ Kardeşler, İshak gibi sizler de vaat çocuklarıdır. ²⁹ Olağan yoldan doğan, Kutsal Ruh'a göre doğana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyle oluyor. ³⁰ Ama Kutsal Yazı ne diyor?

<<Köle kadınla oğlunu kov.
Çünkü köle kadının oğlu
Özgür kadının oğluyla birlikte
Asla mirasa ortak olmayacaktır.>>

³¹ İşte böyle, kardeşler, bizler köle kadının değil, özgür kadının çocuklarıyız.

5Bölüm

Özgürlüğünüzü Koruyun

¹ Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin.

² Bakın, ben Pavlus size diyorum ki, sünnet olursanız Mesih'in size hiç yararı olmaz. ³ Sünnet edilen her adamı bir daha uyarıyorum: Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmek zorundadır. ⁴ Yasa aracılığıyla aklanmaya çalışan sizler Mesih'ten ayrıldınız, Tanrı'nın lütfundan uzak düştünüz. ⁵ Ama biz aklanmanın verdiği umudun*fx* gerçekleşmesini Ruh'a dayanarak, imanla bekliyoruz. ⁶ Mesih İsa'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır; yararlı olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır.

⁷ İyi koşuyordunuz. Sizi gerçeğe uymaktan kim alıkoydu? ⁸ Buna kanmanız sizi çağırmanın isteği değildir. ⁹ <<Azıcık maya bütün hamuru kabartır.>> ¹⁰ Başka türlü

düşünmeyeceğinize ilişkin Rab'de size güvenim var. Ama aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecektir.

¹¹ Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti savunuyor olsaydım, bugüne dek baskı görür müydüm? Öyle olsaydı, çarmıh engeli ortadan kalkardı. ¹² Aklınızı çelenler keşke kendilerini hadım etseler!

Benlik ve Kutsal Ruh

¹³ Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin. ¹⁴ Bütün Kutsal Yasa tek bir sözde özetlenmiştir: <<Komşunu kendin gibi seveceksin.>> ¹⁵ Ama birbirinizi ısırpı yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyiniz!

¹⁶ Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiz. ¹⁷ Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine karşıttır; sonuç olarak, istediğinizi yapamıyorsunuz.

¹⁸ Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa'ya bağımlı değilsiniz.

¹⁹⁻²¹ Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı Egemenliği'ni miras alamayacaklar.

²²⁻²³ Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur. ²⁴ Mesih İsa'ya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir. ²⁵ Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh'un izinde yürüelim. ²⁶ Boş yere övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler olmayalım.

6Bölüm

İyilik Yapmaktan Usanmayalım

¹ Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın. ² Birbirinizin yükünü taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine getirirsiniz. ³ Kişi bir hiçken kendini bir şey sanıyorsa, kendini aldatmış olur. ⁴ Herkes kendi yaptıklarını denetlesin. O zaman başkasının yaptıklarıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir. ⁵ Herkes kendine düşen yükü taşımalı.

⁶ Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün nimetleri paylaşsın.

⁷ Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse onu biçer. ⁸ Kendi benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir. Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir. ⁹ İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz. ¹⁰ Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım.

Son Uyarılar ve Selamlar

¹¹ Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum! ¹² Bedende gösterişe önem verenler, yalnız Mesih'in çarmıhı uğruna zulüm görmemek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar. ¹³ Oysa sünnetlilerin kendileri bile Kutsal Yasa'yı yerine getirmiyor, sizin bedenlerinizle övünebilmek için sünnet olmanızı istiyorlar. ¹⁴ Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla övünmem. O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür*fx*, ben de dünya için. ¹⁵ Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır. ¹⁶ Bu kurala uyan herkese ve Tanrı'nın İsraili'ne esenlik ve merhamet olsun.

¹⁷ Bundan böyle kimse bana sorun çıkarmasın. Çünkü ben İsa'nın yara izlerini bedenimde taşıyorum.

¹⁸ Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

GAL Dipnotlar: 1:15-16 <<İnsanlara>>: Grekçe <<Ete ve kana>>. 3:6 <<Böylece aklanmış

sayıldı>>: Grekçe <<Ve ona doğruluk sayıldı>>. 3:11 <<İmanla aklanana yaşayacaktır>> ya da <<Doğru kişi imanla yaşayacaktır>>. 3:19 <<İbrahim'in soyundan olan Kişi>>: Grekçe <<Tohum>>, yani İsa Mesih. 3:22 <<Mesih'e olan imana>> ya da <<Mesih'in sadakatine>>. 4:6 <<Abba>>: Aramice'de* baba anlamına gelir. 4:6 <<Yüreklerinize>>: Birçok Grekçe elyazmasında, <<Yüreklerimize>> diye geçer. 5:5 <<Aklanmanın verdiği umudun>> ya da <<Doğruluğa kavuşma umudunun>>. 6:14 <<O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür>>: Grekçe <<Bunun (ya da O'nun) aracılığıyla dünya benim için çarmıha erilmiştir>>.